

sagt, ikke har foreligget for mig. Efter det saaledes Oplyste, og navnlig efter det Intermezzo, hvormed Sagen for mit Vedkommende sluttede, idet nemlig Amtmanden reserverede Justitiens Tiltale mod de i Sagen bestillede Undersøgelsesdommere, hvis de fortsatte deres Dommervirksomhed, er det mig en Gaade, hvorledes den Vedkommende kunde blive i sit Embede, i fuld Udøvelse af samme. Forøvrigt er det ganske rigtigt, at jeg i min Dmtale af Sagen har begyndt og endt med den Tid, hvori jeg var ansvarlig for, hvad der fra Regeringens Side foretoges i samme, men jeg har dog derved paa ingen Maade opgivet min Ret til som Medlem at høre mig om den i dens Heelhed, og dertil hører det da blandt Andet ogsaa at udtale min dybe Beklagelse over, at den sjenkelige Occupation har foreskudt denne Mand i en Embedsstilling, hvori han kunde skabe Landets Interesser og compromittere dets Ære, hvilket jeg herved gjentager.

Sagse: Jeg skal kun gjøre et Par ganske korte Bemærkninger, navnlig med Hensyn til, at den ærede Ordfører udtalte sig, som om jeg havde ytret i Almindelighed, at Udvalget havde sat sig paa Ministeriets og ikke paa Rigsdagens eller Statsrevisionens Standpunkt. Jeg sagde blot, at Udvalget ved sine Yttringer om Indstilling „saaer at passere“ havde sat sig paa Ministeriets Standpunkt, forsaavidt det i denne Indstilling seer Noget, der kunde være ubehageligt for Ministeriet, idet der muligvis deri kunde indeholdes en Dadel, medens det derimod ikke har seet hen til, hvad der tvinger Statsrevisionen til at gjøre dette, idet nemlig Statsrevisionen ikke har turdet indstille til at passere, hvad den ikke kunde finde klart nok. Endnu skal jeg blot gjøre en Bemærkning til, hvad den ærede Ordfører sagde om, at Statsrevisionen havde gjort en Indstilling, der skulde dable, at noget gammelt Messing var blevet solgt og ført til Indtægt. Dette er langtfra at være Tilfældet. Der staaer blot „passerer“, fordi Statsrevisionen anseer det for rigtigt, at enhver tilfældig Indtægt bliver fremhævet, naar den føres i Afdrag paa Udgiften. Ellers seer man ikke Udgiften tydeligt, naar det ikke særligt fremhæves, hvad den tilfældige Indtægt har

været, som er trukket fra og har bevirket, at Udgiften derved har faaet et mindre Omfang. Naar den ærede Ordfører fremdeles talte om, at det var umuligt at see, om det er nødvendigt at sætte et Brøndværk, eller ikke, saa er der ikke Tale herom. Der er anført, at der var bevilget et Brøndværk til en Bolig, der blev benyttet af en Mand af Arbejdsclassen, altsaa af den Klasse, der er vant til at bruge Brøndværk og ikke Posteværk, og at man ikke havde bevilget Nødvendigheden af at sætte en Post. Der er ikke Tale om, at Udvalget skulde undersøge, om der var en Nødvendighed tilstede for at sætte et Brøndværk, men Statsrevisionen har ikke kunnet see Nødvendigheden af at foretage den Forandring, at der sættes en Post istedetfor et Brøndværk; idetmindste forelaa der ikke noget saadant Beviis.

Ordføreren: For at forebygge Misforstaaelse ønsker jeg endnu ligeoverfor den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Behmann) at fremsætte den Bemærkning, at jeg ikke er uenig med ham deri, at den her foreliggende Taxation kan betragtes som et særgeligt Exempel paa, hvorledes Taxationer kunne foregaae, men jeg maa ved Siden deraf fremhæve, at, naar man tager for sig andre Taxationer fra den samme Tid, vil det ikke være vanskeligt at finde Exempler paa saadanne, der staae i et endnu mere skærende Misforhold til, hvad der kunde ansees for at være vedkommende Eiendoms virkelige Værdi, end det her foreliggende Tilfælde. (Stemmer: Nei!) Skulde Noget tvivle derom, da erindrer jeg netop en Taxation, som stod omtalt i Bladene paa en Tid, da den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds var Minister, og det var af en Gaard, der hed Tranum Strandgaard. Vil man eftersee denne, skal man finde Bekræftelse paa, hvad jeg har sagt. Der har været Mange, som have været i højeste Grad sangviniske Forhaabninger med Hensyn til Landeieendommens Værdi, og navnlig i Jylland, og der er Mange, der have givet den Dorgen for, at de virkelig troede paa saadanne Værdier, at de have sat hele deres Formue overskyr ved Kjøb af Eiendomme, som senere viste sig ikke at svare til deres Værdi. Dette er en Omstændighed,